

Speranța

Necorupb

Se zbat înlăuntru-ntrebări neștiute
ce vor să își afle răspunsul pierdut,
le scot din adâncuri pe brâu de redate
să poată privi peste timp, în trecut.

Răspunsuri nu am să le pun înaintea,
ramas-au ascunse în hău de uitări,
departe de gândul ce doarme cuminte
în leagăn de visuri, pe câmpul cu flori.

Mă țin deoparte de vorba bolnavă,
de glorii mărunte, de gândul pustiu,
arunc pe fereastră păgâna otravă,
servită malefic la ceasul târziu.

Prea multă ocară colindă prin lume
în straie croite din vorbe de lux,
prea multe văzut-am făcute anume
să pară servite din magic aflux.

Cu gândul adus din visări ancestrale,
mai rup încă praguri murdare de troc,
speranța îmi pune veșmânt din petale
și-n cuget îmi cearne fiori de noroc !...